

VISOKOSPOŠTOVANI GOSPOD ŽUPAN!

Dne 28. maja 1921 ste dejansko odložili breme ljubljanskega županovanja ter ste nam po magistratnem ravnatelju sporočili svojo zahvalo za vdanost in oporo, ki ste jo tekom desetletnega svojega županovanja nahajali pri vsem mestnem uslužbenstvu.

Globoko obžalujemo, da nam ni bilo mogoče osebno posloviti se. Zato nas sili srce, da Vam, visokospoštovani gospod župan, sporočamo pismenim potom:

Doba Vašega županovanja ni bila le dolga, nego je bila trnjeva in združena z najtežjimi osebnimi odgovornostmi. Večji del Vašega županovanja pada v strašni vojni čas. Vašemu taktu in izkušeni previdnosti se ima Ljubljana zahvaliti, da je tudi med vojno navzlic vsem domačim in tujim zlobnim poskusom ohranila svojo avtonomijo, ter da je magistratno uradništvo ostalo pod zaščitnim okriljem svojega župana. Vaši očetovski skrbi se imamo zahvaliti, da smo najtežja leta prestali, kolikor je bilo mogoče, brez katastrofe. V vprašanju aprovizacije in opetovanih poviškov naših prejemkov ste se nam, visokospoštovani gospod župan, pokazali vsekdar v prvi vrsti najplemenitejšega moža in šele v drugi vrsti uradnega načelnika. Vse britkosti in skrbi, ki so Vas kakor nas tiščale med vojno k tlom, pa so bile sijajno poplačane v trenutku, ko smo doživeli dan osvoboditve svojega naroda ter se nam je uresničil idealni sen velike Jugoslavije. Toda tudi po prevratu ste nam ostali najblagohotnejši oče ter ste sami, brez našega posredovanja, vedno znova storili vse, da so se naše razmere izboljševale po vzoru državnega uslužbenstva. Čast in interesi meščanov so Vam bili vsekdar na misli, a ugled in gmotno čim najugodnejši obstanek mestnega uslužbenstva zmerom eno Vaših glavnih stremiljenj.

Zato se poslavljamo od Vas, visokospoštovani gospod župan, s hvaležnostjo in z udanostjo, s kakoršno se mestni uslužbenci niso poslovili morda še od nobenega župana. Bili ste nam pravi oče in najboljši prijatelj: tega ne pozabimo nikdar! Ponosni smo bili, da moremo služiti možu, ki ima nevenljive zasluge za našo najboljšo književno umetnost, za kulturni, socialni in gospodarski napredek slovenskega naroda.

Ponosen spomin na župana dr. Ivana Tavčarja ostaja trajno v naših srcih, združen z najčistejšo hvaležnostjo. Kočil nas je sedaj tek življenja; ni pa mogel pretrgati vezi, ki ste jih nevede splekli do naših duš v dobi, ko ste nam županovali.

Vsako slovo je bridko. Pri slovesu od Vas, preblagorodni gospod župan, nas teši nada in iskrena želja, da se vam skoro povrne popolno zdravje in da ostane Vaša markantna osebnost z vso svojo ogromno duševnostjo med nami do onih časovnih mejá, ki jih narava kot skrajne dopušča človekovemu žitju.

V Ljubljani, dne 1. junija 1921.

Za Krožek mag. uradnikov:

Za Društvo mag. oficijantov:

Za Društvo mag. uradnic:

Za Društvo mag. tehn. osoba:

Za Društvo nižjih mestnih
uslužbencev:

Za Zvezo organizacij magistr.
nameščencev:

Magistratni ravnatelj:

8. 8. 1921.